

Tweedaagse juni 2007 Daleiden (Eifel).

Jutta

Dertien jaar reeds ben ik actief lid van Haspengouw Sportief. De traditionele tweedaagse is een activiteit waar ik ieder jaar zeer naar uitkijk. Enerzijds is er het fietsen op ongekend terrein, anderzijds zijn de avondactiviteiten niet te versmaden.

Bart de biest, de lange boeikes, Jokke en ikzelf hadden besloten één dag vroeger te vertrekken om nog meer te kunnen genieten van onze bestemming nl. Daleiden in Eifel.

Maar het verlengd weekend begon in mineur. Eerst en vooral moesten we reeds in Waremme stoppen omdat Boeikes zijn 'moosplaat' dreigde weg te vliegen. Toen we in Eifeler Hof, ons hotel, aankwamen, had diezelfde Boeikes geen gordijnen aan zijn kamer. Volgens mij had Frau Birgit dit met opzet gedaan. Wie zou de Lange niet in zijn "tout nu" willen zien. Daarna duurde het minuten voor er een volwassen Bitburger uit de tapkraan kwam. De Duitsers kunnen toch nog iets van ons leren... Maar die ongemakken waren slechts akkefietjes.

Toen we 's morgens wakker werden volgden de regenbuien elkaar op. Wachten dus ... zoals de duiven. Ondertussen waren Fons en Johan aangekomen. Zij maakten zich klaar voor een stevige wandeling. Rond half elf kwam de zon erdoor en wij op weg. Bart en Alain kozen voor de 90 km. Jokke en ik voor de 46. Bij de eerste helling zat de rit van Jokke er reeds op. Onze secretaris had problemen met zijn versnellingsbak. Op dit parcours was er geen sprake van verder rijden. Jokke al vloekend terug naar het hotel. Er zat dus niets anders op dan solo verder te gaan.

De 46 km lange tocht was een opeenvolging van venijnige korte en lange kuitenbijters. Gemakkelijk was anders. Gelukkig maakte de natuur en de nieuwe omgeving alles goed. Toen ik terug in het hotel aankwam waren ook de Tuts-brothers ter plekke, eveneens als ouderdomsdeken Louwieke. Na een Bit terug de fiets op voor heen en weer Clervaux (34 km.) Een mondje Duits kon er na die eerste dag reeds af "Ich habe fiel auf meine tripple gefahren". Toen ik na een verkwikkende douche de bar betrad zaten de meesten al aan de drank. De stemming was navenant. Ik dacht bij mezelf ... morgen zullen ze wel een toontje lager zingen. Het eten was overvloedig, goed, naar mijn smaak iets te veel gezouten ... maar dat was misschien de bedoeling...

En toen , toen verscheen Jutta ten tonele. Een stevige, donkerharige barmheid met ballen aan haar lijf. Dat had Bijou dadelijk gezien. Hij haalde zijn beste Duits boven om contact te zoeken en dat lukte ook. Ik had trouwens niet anders verwacht. Er werd enorm veel geld ingezet op haar leeftijd. Meer hierover later! Daarna had Fons heel wat werk om sommige fietsen terug rijklaar te maken. Een luxe als je zo iemand bij je hebt. En dan aan de ronde tafel een pintje drinken en moppen tappen. Franske pakte uit met een schitterende Malagamop.

De sfeer was goed. Wat Jutta niet kon, was wel voor Jaan weggelegd. Namelijk de Duitse woorden "der, die en das" in één zin achter elkaar gebruiken: "Mein schwester had ein kindje gekauft ... und der die das geflickt had ist er vanunder gemaust."

Een gepaste afsluiter om vroeg naar bed te gaan. En dat zou nodig zijn want de volgende dag stonden twee klappers op het programma: we hadden de keuze tussen een rit van 105 km. en een rit van 154 km. met een hoogteverschil van 3100 meter.

Ingewijden weten wat dit betekent.

's Anderendaags, na een stevig ontbijt, was het zover. Ons ijzeren paard op voor de prestigetour. Het weer zag er niet goed uit. Niet koud, maar dreigende regenbuien en die kwamen er ook tot 4 X toe. Schuilen in een boerenschuur heeft ook zijn charmes. Alsof het afgesproken was kwamen de twee groepen elkander tegen aan de derde controlepost. Iedereen liet zich van zijn beste zijde zien, behalve de fiets van Louwieke.

Maar allen bereikten we zonder problemen de eindmeet. In het hotel stegen de decibels ... Marc en Benny, de mannen van de Gran Fondo, waren aangekomen...

Na het avondmaal richting kerkplein. De organisatoren van de "Islek – Radtour" hadden daar een tapkast en toog neergepoot met discobar. Ook de lokale bevolking was aanwezig inclusief het jonge Deutsche vrouwvolk. En weer was het Bijou die de hoofdrol opeiste en de Duitse mädchen al dansend probeerde te versieren. Daarna volgde de trekking van de tombola. Luc won een Cabernet Sauvignon. En wij? Wij konden niet winnen ... de secretaris had vergeten onze namen door te geven. Foei, foei!

Daarna terug naar het hotel waar de éne Jägermeister na de andere sneuvelde. Bijou wist het. Nu zou hij Jutta "inpakken". Maar dat was fout gegokt. Aan de toog zat een struisgebouwde vent en die vent bleek de vent te zijn van Jutta. Driemaal vent in één zin gebruiken is ook niet gemakkelijk! David moest dus inbinden en toekijken hoe het "koppelke" een gave dansdemonstratie weggaf. Ondertussen hadden we wel vernomen dat Jutta er 42 was. De gokkers waren er niet ver af. Om kwart voor twee ging de laatste clubgenoot naar bed.

De volgende morgen scheen warempel de zon. Ideaal fietsweer. Meerdere groepjes begaven zich op weg voor verschillende tochten. Ideaal als jezelf een rit kan uitkiezen. De zon maakte de streek nog aantrekkelijker: groen in al zijn facetten, prachtige afdalingen, piepkleine dorpjes, rustige mooi aangelegde wegen, kortom een fietsparadijs.

In Daleiden aangekomen nog vlug een Bit binnenkappen, onder het stortbad en dan terug naar Landen, sommigen zelfs zonder af te rekenen. We kunnen weer terugblikken op een schitterend fietsweekend en dromen van het volgende.

Jaan